

og ikke at kunne efterkomme det høje Ministeriums Anmodning om at afgive en fornyet Indstilling“.

Under 23. Januar 1902 udnævntes derpaa Nr. 2 Morell, hvis Anciennet og øvrige Kvalifikationer uimodsigeligt stod langt tilbage for den som Nr. 1 indstillede, der tilmed var i den for en Distriktslæge heldige Stilling at være Sygehuslæge.

I Efteraaret 1903, to Aar senere, søgtes *Distriktslægeembedet i Hillerød* af 17 Læger. Der indstilledes Nr. 4 Jacobsen, Nr. 2 Klein og Nr. 1 Gottlieb.

Jacobsen, der var Kandidat fra Sommeren 1878 med Laud, og som havde taget Dyrlegeeksamen 1868, havde været Docent ved Veterinærskolen 1878—81, Kandidat ved Frederiks Hospital i 2 Aar, Reservemedikus sammesteds i 2 Aar, og derefter Distriktslæge i Frederikshavn i 14 Aar.

Klein var Kandidat fra Sommeren 1877 med Laud og havde været Distriktslæge i Farsø 6³/₄ Aar.

Gottlieb var Kandidat fra Vinteren 1876 med Haud I., havde været Kandidat ved Almindeligt Hospital i 7 Maaneder, ved Kommunehospitalet i 2 Aar og var Læge ved Amtssygehuset i Hillerød.

Der udnævntes Nr. 14 paa Anciennetetslisten, Heegaard. Han var Kandidat fra Sommeren 1893 med Haud I. og havde været Kandidat ved Kommunehospitalet i 22 Maaneder. Han havde praktiseret i Hillerød i 4 Aar.

I den Skrivelse, hvori Ministeriet meddeler Kollegiet denne Udnævnelse, er der ikke givet nogen Forklaring om, hvilke Grunde, der har givet denne Ansøger „Fortrin for Medansøgere af væsentligt større Anciennetet“.

I Efteraaret 1906, tre Aar senere, søgtes *Distriktslægeembedet paa Thyholm og Jegindø* af 16 Læger. Der indstilledes Nr. 1 Bagger, Nr. 6 Østerbye og Nr. 7 Hobolth.

Bagger var Kandidat fra Sommeren 1876 med Haud I., havde været Kandidat paa Kommunehospitalet i 9 Maaneder, Distriktslæge i Give i 17¹/₂ Aar og Sygehuslæge i 12 Aar. Han søgte Embedet for at komme til et Sted, der var mindre anstrængende end det meget udstrakte Distrikt, hvor den nu 57-aarige Mand havde virket i saa mange Aar.

Østerbye var Kandidat fra Sommeren 1883 med Laud, havde været Kandidat paa Kysthospitalet i 10 Maaneder, paa Sindssygeanstalten ved Aarhus i 12 Maaneder, paa Kommunehospitalet i 22 Maaneder og gentagne Gange været konstitueret Distriktslæge.

Hobolth var Kandidat fra Vinteren 1885 med Laud, havde taget Skolelærer-eksamen, været Kandidat paa Frederiksberg Hospital i 12 Maaneder, paa Kommunehospitalet i 8 Maaneder.

Der udnævntes Nr. 13 paa Anciennetetslisten, Michélsen, der var Kandidat fra Sommeren 1893 med Laud, som havde været paa Kommunehospitalet i 25 Maaneder, paa Fødselstiftelsen i 6 Maaneder. Han var konstitueret Distriktslæge i Embedet under Vakancen.

Heller ikke i den Skrivelse, hvori Ministeriet meddeler denne Udnævnelse, er der givet Forklaring om, hvilke Grunde der har givet denne Ansøger „Fortrin for Medansøgere af væsentligt større Anciennetet“.

To store hygiejniske Love af meget vidtrækkende Betydning ere gennemførte, uden at Kollegiets sagkyndige Udtalelse er indhentet af Ministeriet: Tuberkuloseloven og Loven om Foranstaltninger imod den veneriske Smittes Udbredelse m. m.

Tuberkuloseloven er ganske vist fremkommet som Resultat af en Behandling i en Kommission, hvori der var Læger, men Sundhedskollegiet havde ingen Indflydelse paa Valget af disse Læger, og Sagen forelagdes heller ikke bagefter Kollegiet, saaledes som det ellers har været Tilfældet f. Eks. sidst med den Kommissionsbetænkning, som afgaves 1904 angaaende Medicinalhandelens Ordning. Først da Tuberkuloseloven var vedtaget, forlangtes Kollegiets Hjælp til dens Gennemførelse.

Langt værre er det med den omtalte *Lov om veneriske Sygdomme*, ved hvis Udarbejdelse saavidt vides ingen Læger er hørt, og dette mærkes i højeste Grad i dens Affattelse. Meningen med Loven, der er af den allerstørste Betydning for Samfundet, er at bekæmpe Udbredelsen af de for Befolkningen saa skæbnesvangre veneriske